Ой впилася, моя матінко, від ножа,
А заснула, моя матінко, край коня.
Пісня

Не дайте, щоб заснула край коня,
То наша мати. Іншої не буде.
Бо кине вас. І піде межи люди
Чужинними шляхами навмання.
Не дайте, щоб заснула край коня.

Сурмлять газети, радіо гука,
Що живемо у віці атомовім,
І хоч за все ми заплатили кров'ю,
Та час вже других цінностей шука.

Історія не є ракетний жах,
Вона мов шлях від чужини до хати.
І щастя буде. Тільки ви не дайте,
Не дайте, щоб впилася від ножа.

1968